

Salonkommunismens Virkemidler var vel ikke altid de samme som den ortodokse kommunistiske Virksomheds, men under de bestaaende Forhold syntes den Forslagsstillerne at frembyde uomtvistelig Fare for den danske Stats Selvstændighed og indre Sikkerhed. De foreslog derfor, at ikke blot kommunistisk Virksomhed og Agitation af enhver Art, men fremtidig ogsaa *dermed beslægtet* Virksomhed og Agitation skulde være *forbudt*, og at ligeledes Personer, hvis Adfærd giver Grund til at antage, at de vil deltage i kommunistisk eller *dermed beslægtet* Virksomhed eller Agitation, skulde kunne *tages i Forvaring*.

Forslagsstillerne pegede endvidere paa, at den efter Kommunistlovens Gennemførelse stedfundne Opløsning af kommunistiske Foreninger og Sammenslutninger kunde medføre, at deres Medlemmer i mange Tilfælde søgte over i andre, med de forbudte Kommunistorganisationer beslægtede Foreninger og Sammenslutninger og derfra drev landskadelig Virksomhed. For at raade Bod paa denne Mangel foresloges det at *forbyde og opløse* Foreninger og Sammenslutninger, »der efter deres Karakter maa antages at ville virke til Støtte for kommunistisk Virksomhed«.

Man fandt ogsaa en Brist i Loven deri, at Muligheden for at straffe *Medvirken* til kommunistisk Virksomhed er bestemt af dansk Rets almindelige Regler om Straf for Medvirken, hvorefter f. Eks. Støtte med Penge eller Rationeringsmærker ikke vilde kunne rammes. Dette søgtes afhjulpet ved at lade Forbudet mod kommunistisk eller *dermed beslægtet* Virksomhed eller Agitation omfatte ogsaa »enhver Form for Støtte hertil« og ved derhos at tillade Forvaringstagelse af Personer, hvis Adfærd giver Grund til at antage, at de vil yde Støtte til kommunistisk eller *dermed beslægtet* Virksomhed eller Agitation, »derunder enhver Form for Støtte til Personer, der driver saadan Virksomhed«.

Endelig stilledes Forslag om, at *Straffene* Bøde og Hæfte skulde bortfalde, og at Maksimum for Fængselsstraffen blev sat op fra 8 til 16 Aar.

Lovforslaget kom ikke til Behandling.